

Чл. 220. Против обвиняемия за прѣстѣпление, което се наказва съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години, най-високата мѣрка за обезпечение може да бѣде поржчителство или залогъ.

Чл. 221. Противъ обвиняемъ въ прѣстѣпление, за което се прѣдвижда наказание строгъ тъмниченъ затворъ отъ петъ години на-горѣ, най-легката мѣрка за обезпечение може да бѣде поржчителството.

Противъ обвиняемъ въ прѣстѣпление, наказуемо съ доживотенъ строгъ тъмниченъ затворъ или съ смъртъ, а така сжщо и за обвиняванитѣ въ умишленно убийство, предвидено въ членъ 247, пунктъ а, отъ наказателний законъ, мѣрка за неотклонение е вземанието подъ стража.

Чл. 222. Вземание подъ стража, като мѣрка за неотклонение, се допуца и противъ обвиняемъ, който нѣма затвърдено мѣстожителство, ако и да се обвинява въ прѣстѣпление по-легко.

Чл. 223. Кога се избиратъ мѣрkitѣ за неотклонението на обвиняемия отъ слѣдствието, зема се прѣдъ видъ не само строгостъта на наказанието, което му прѣдстои, но и силата на изобличенията, каквито има противъ него, възможностьта да скрие диритѣ на прѣстѣплението, състоянието на здравieto, полтъ, възрастъта и положението на обвиняемия въ обществото.

Чл. 224. Залогътъ трѣбва да състои отъ пари или отъ други цѣнности и може да се прѣдстави както отъ сжщия обвиняемъ, така и отъ всѣко друго лице.

Чл. 225. Суммата за поржчителството или за залогътъ се опрѣдѣля отъ сждебния слѣдователъ съобразно съ строгостъта на наказанието, което се прѣдвижда за прѣ-